

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1364595/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב מיכאל עמוס

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד יוני שמיל)

הנדון: דחיית בקשת רשות ערעור על החלטה להפנות את הצדדים לייעוץ

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית הדין האזורי להפנות את הצדדים לייעוץ מקצועי שיסייע להם להגיע להסכמות לשלום בית או לגירושין.

המבקש מבקש לשכנענו בהעדר ההצדקה והסיכוי לשלום בית ובנחיצות להתקדם של כך בהליך הגירושין ושלא לעכבו בייעוץ כאמור שלדעתו הוא חסר תוחלת.

לאחר העיון בתיק בית הדין האזורי ובתשובת המשיבה לערעור אני קובע כי דינה של בקשת רשות ערעור זו להידחות על הסף מטעמי פרוצדורה ומטעמי מהות גם יחד.

מטעמי פרוצדורה, שכן על פי תקנות הדיון בקשת רשות ערעור צריכה להיות מוגשת בתוך עשרה ימים ממועד ההחלטה שעליה מבקש המבקש לערער. בפועל הוגשה הבקשה שלפניי למעלה מחודש לאחר אותה החלטה.

ומטעמי מהות, שכן בית הדין לא קבע שיש מקום לבקשה לשלום בית, כשם שלא קבע את ההפך. כל שקבע בית הדין הוא כי הצדדים יפנו לגורם מקצועי שיסייע בידם להגיע להסכמות לכאן או לכאן. סיכויי של ערעור על החלטה שכזו להתקבל הם קלושים עד אפסיים, שכן ודאי שאין בה טעות בעובדות או בהלכה והסיכוי שייקבע כי יש בה טעות הנראית לעין בשיקול הדעת – אינו נראה לעין:

כשאין פסק דין המחייב גירושין, לא כל שכן כשלא ברור אם יש לצד המעוניין בגירושין עילת גירושין כלשהי, ועל אחת כמה וכמה כשאותרו צד כלל לא תבע גירושין עד כה – ומובן מאליו שלא יוכל לאלץ את הצד האחר להתגרש ללא שיתבע גירושין, מכוח תביעתו של הצד האחר עצמו, שעתה חזר בו ממנה – הרי שיייעוץ מן הסוג האמור הוא בדרך כלל הדבר הטוב ביותר לשני הצדדים, שכן יש יסוד להניח ולקוות שתוצאתו תהיה הסכמה (לכאן או לכאן) שתחסוך לשני הצדדים התדיינות ממושכת המכלה כוחות וממון והגוררת לא אחת גם נזק לילדים המשותפים. לאידך גיסא – אין ייעוץ כזה טומן בחובו כמעט שום פוטנציאל ממשי של נזק, פרט לעלות הייעוץ שזניחה היא בדרך כלל בהשוואה לעלותם של הליכים משפטיים ושל נזקיהם הנלווים.

הסיכוי שייקבע אפוא בסופו של יום כי החלטת בית הדין להפנות את הצדדים לייעוץ כאמור שגויה היא – סיכוי אפסי הוא שאינו מצדיק מתן רשות ערעור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לא זו בלבד אלא שמתן רשות הערעור כשלעצמו יזיק ככל הנראה למבקש עצמו יותר משיועיל לו, שהרי המבקש מבקש לקדם את הגירושין במהירות האפשרית ואילו מתן רשות ערעור יגרור אחריו בהכרח את הערעור עצמו, דיון ייקבע מן הסתם רק לאחר פגרת הקיץ הקרבה ובאה, שהרי לא יהיה סיפק לפניה להגשת ערעור תגובה לו וקביעת מועד לדיון, ואולי אף לאחר פגרת החגים, ורק לאחר כל זאת יינתן פסק דין בערעור, פסק דין שסביר להניח שיידחה את הערעור – ואזי יגיעו הצדדים לאותה נקודה של פנייה לייעוץ (שלדעת המבקש מעכבת את הגירושין) אך באיחור של כמה חודשים, ואף אם יקרה הבלתי צפוי ויתקבל הערעור הרי שהצדדים לא יופנו אומנם לייעוץ, אבל לא תהיה אפשרות לחייב את המשיבה להתגרש – אזי ייאלץ המבקש להגיש תביעת גירושין, שמן הסתם יארכו כמה חודשים עד שתוכרע, ואזי: ספק אם תתקבל, וגם אם כן – תוכל המשיבה המבקשת שלום בית לערער עליה וכו'.

סוף דבר: אם חפץ המערער לקדם את הליכי הגירושין מוטב לו עצמו לצעוד בדרך שהתווה בית הדין קמא, שאולי תביא אותו להסכמה לשלום בית, אך גם אם לא – ולדעתו של המערער אין סיכוי לכך – אולי תביא את המשיבה להסכמה לגירושין, מה שיזרוז את הגירושין ויביא לקיומם בדרך הקצרה, הזולה והמכובדת יותר.

הדרך האחרת – ספק גדול, בלשון המעטה, אם צודקת היא, וללא כל ספק – אינה חכמה.

סוף דבר

- א. בקשת רשות הערעור נדחית.
- ב. התיק ייסגר.
- ג. ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ט בסיוון התשפ"ב (28.6.2022).

הרב מיכאל עמוס

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה